

Dosarul nr. 3ra-854/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (T. Avasiloaie)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, E. Palanciuc, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

13 octombrie 2021

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Nina Vascan
Aliona Miron
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Tamazlîcaru Marian împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actul administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost menținută hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 25 mai 2020, Tamazlîcaru Marian a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Briceni nr.04/2020/707 din 09 martie 2020, anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. T-801/20 din 27 aprilie 2020, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită actul administrativ favorabil privind stabilirea pensiei pentru vechime în muncă în baza certificatului eliberat de Inspectoratul de Poliție Briceni din 03 februarie 2020 și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 10 februarie 2020 a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Briceni cerere privind stabilirea pensiei pentru vechimea în muncă, fiind anexat certificatul eliberat de Ministerul Afacerilor Interne din 03 februarie 2020, în temeiul dosarului personal de la Ministerul Afacerilor Interne care confirmă o vechime totală de 24 ani 06 luni și 09 zile.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale din 09 martie 2020 i-a fost refuzat în admiterea cererii de stabilire a pensiei, fiind invocat faptul că stagiul total confirmat la acel moment este de 23 ani 00 luni și 23 zile, menționând că activitatea în cadrul subdiviziunilor de pază, escortă și deținere a persoanelor reținute și arestate

în izolatoarele de detenție provizorie, nu se raportează pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului cu privire la modul de aplicare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar nr. 78 din 21 februarie 1994.

Reclamantul și-a exprimat dezacordul cu răspunsul enunțat, apreciindu-l ca fiind ilegal și neîntemeiat, or, la caz fiind aplicabile prevederile pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

La 09 martie 2020, a depus cerere prealabilă, solicitând a fi recunoscut certificatul eliberat de Ministerul Afacerilor Interne, precum și stagiul complet indicat în acest act. Ulterior, prin răspunsul din data de 27 aprilie 2020, nr. T-801/20, cererea prealabilă a fost respinsă.

A invocat că vechimea în muncă necesară pentru stabilirea pensiei în baza Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 este confirmată prin certificatul nr. 34/25-1239 din 14 februarie 2019, eliberat în temeiul dosarului personal de la Ministerul Afacerilor Interne, care constituie 24 ani 06 luni 09 zile.

Calcularea înlesnirilor, anume, coeficientul de 2 la 1 pentru funcția pe care a deținut-o în izolatorul de detenție provizorie indicată în certificatul eliberat de Ministerul Afacerilor Interne justifică prin avizul consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție din 29 septembrie 2014 cu privire la aplicarea pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, dar și a practicii constante a Curții Supreme de Justiție la examinarea dosarelor similare.

La fel, consideră aplicabile prevederile art. 18 lit. c) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 și art. 33 alin. (2) din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996.

A enunțat că, penitenciarele de tip închis, izolatoarele de urmărire penală (Izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici sunt entitățile care cad sub incidența reglementărilor de la pct. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

Consideră că, dispune de dreptul de a-i fi stabilită pensia pentru vechime în muncă, iar perioada de activitate în calitate de polițist al izolatorului de detenție Provizorie al CPR Briceni, necesită să fie inclusă vechimea în muncă cu coeficientul de 1 la 2.

Prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2018 se indică categoriile de funcții din cadrul Ministerului Afacerilor Interne ce se încadrează în prevederile Legii privind asigurări cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993 și pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și subofițeri ai Poliției de Frontieră, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, or, însuși jurisprudența CEDO (cauza Aurel Beian împotriva României hotărâre din 06 decembrie 2007), potrivit căreia

deosebiri de tratament sunt discriminatorii dacă nu au o justificare obiectivă și rezonabilă.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Tamazlîcaru Marian împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Briceni nr.04/2020/707 din 09 martie 2020, anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.T-801/20 din 27 aprilie 2020, și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită actul administrativ favorabil privind stabilirea pensiei pentru vechime în muncă în baza certificatului eliberat de Inspectoratul de Poliție Briceni din 03 februarie 2020, încasarea cheltuielilor.

A fost anulată decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Briceni nr. 04/2020/707 din 09 martie 2020 și decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale de soluționare a cererii prelabile nr.T-801/20 din 27 aprilie 2020.

A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale, oficiul teritorial competent să emită o decizie nouă, în temeiul cererii depusă de Tamazlîcaru Marian la data de 10 februarie 2020, prin care să-i stabilească lui Tamazlîcaru Marian pensia pentru vechime în serviciu.

S-a încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul lui Tamazlîcaru Marian suma de 2000 de lei cu titlul de compensare a cheltuielilor pentru asistența juridică (f.d. 60-66).

La 30 noiembrie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus, cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 59), iar la 24 februarie 2021, a depus cerere de apel motivată, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii din 20 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi prin care acțiunea intimatului să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinsă cererea de apel declarată de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a notat că, prima instanță a ajuns la o concluzie justă și întemeiată privind faptul că, Tamazlîcaru Marian a respectat condițiile de stabilire a pensiei pentru vechime în serviciu, iar decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Briceni al Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 04/2020/707 din 20 februarie 2020 și decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale de soluționare a cererii prelabile nr.T-801/20 din 27 aprilie 2020 sunt ilegale și arbitrare.

De asemenea, Colegiul a apreciat ca fiind neîntemeiat și lipsit de relevanță argumentul apelantei precum că, certificatul emis de Inspectoratul de Poliție Briceni, nu ar avea valoare juridică și că ar fi nul în partea în care vechimea în muncă a reclamantului a fost calculată cu înlesniri, or, nu a fost prezentată nici o hotărâre judecătorească prin care certificatul menționat să fi fost anulat de instanță.

La 07 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, ulterior la 30 iulie 2021, a depus motivarea recursului solicitând anularea deciziei contestate, cu pronunțarea unei decizii noi (f.d. 120, 127-132).

În motivarea recursului, recurentul și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că în urma examinării dosarului personal a intimatului, s-a constatat că Tamazlîcaru Marian la 10 februarie 2020 a depus cerere cu nr. 04/2020/170 de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Briceni, prezentând setul de acte necesare.

Urmare a examinării actelor pentru stabilirea dreptului solicitat s-a stabilit că, intimatul a fost încadrat în câmpul muncii la data de 01 septembrie 1997 în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 140 din 04 august 1997, iar raportul de serviciu a încetat din data de 03 februarie 2020 în baza cererii personale. Potrivit certificatului eliberat de Inspectoratul Poliției Briceni, vechimea totală în muncă constituie 24 ani 06 luni 09 zile. Totodată, Inspectoratul de Poliție Briceni a calculat perioada de activitate 27 iunie 1999 - 10 octombrie 2000, în cadrul Poliției de Frontieră Briceni, cu includerea înlesnirilor o lună și jumătate vechime în muncă pentru o lună de serviciu (1,5:1), fără nici un temei juridic, fapt prin care s-a majorat calculul vechimii în muncă. Această perioadă urmează a fi calculată o lună vechime în muncă pentru o lună în serviciu (1:1).

Recurentul a subliniat că, intimatul Tamazlîcaru Marian nu a activat în cadrul Poliției de Frontieră, care a fost formată la data de 01 iulie 2012, în urma reorganizării Serviciului Grăniceri, transmisă în subordinea Ministerului Afacerilor Interne și este succesorul Serviciului Grăniceri (art. 60 alin. (2) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră).

A reținut că, Serviciul Grăniceri și de Poliție, reprezintă două sisteme distincte cu misiuni și atribuții deferite, respectiv avantajele stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la aplicarea modului de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plata a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, nu se răsfrâng asupra intimatului.

Recurentul menționează că, în calculul vechimii a fost inclusă și perioada cu avantaje, două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu (2:1), 12 ianuarie 2009 - 28 iunie 2010 activând în cadrul Izolatorului de detenție provizorie al Comisariatului de Poliție Briceni, în temeiul ordinului nr. 96 din 20 martie 2018 emis de către Ministerul Afacerilor Interne, fapt care a majorat vechimea în serviciu contrar prevederilor legale.

Excluderea din calculul vechimii în muncă a perioadelor incluse neîntemeiat, condiționează diminuarea perioadei de activitate. Astfel, perioadele de activitate, enumerate mai sus, au fost calculate neîntemeiat, cu înlesniri: două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu (2:1) și o lună și jumătate vechime în muncă pentru o lună de serviciu (1,5:1), fapt ce a diminuat vechimea în serviciu, astfel vechimea totală în serviciu confirmată de reclamant la momentul depunerii cererii pentru stabilirea pensiei este de 23 ani 00 luni 23 zile, necesară fiind 24 ani 6 luni. În acest context, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Briceni a aprobat corect decizia privind respingerea cererii în stabilirea pensiei nr. 04/2020/707 din 09 martie 2020, din motivul neîntrunirii vechimii în muncă necesare.

A menționat că, prevederile actelor normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate și autorităților publice autonome se aplică numai în partea în care nu depășesc cadrul stabilit de actul normativ de nivel superior pentru executarea căruia a fost emis și nu contravin prevederilor actelor respective.

Prin urmare, Casa Națională de Asigurări Sociale consideră că ordinul nr. 96 din 20 martie 2018 emis de Ministerul Afacerilor Interne în conformitate cu prevederile pct. 7 lit. g) și pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, depășesc prevederile actului normativ în temeiul căruia a fost emis. Or, Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, nu conține prevederile prevăzute în ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 96 din 20 martie 2018 perioada de activitate în cadrul subdiviziunilor de pază, escortă și deținere a persoanelor reținute și arestate în izolatoarele de urmărire penală (izolatoarele de detenție provizorie).

Prevederile pct. 7 lit. g) și pct. 8 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, prevăd expres circumstanțele, în care la calcularea vechimii în muncă se acordă două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu și anume, în instituțiile penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

În conformitate cu prevederile art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 mai 2021. Curtea de Apel Chișinău a notificat recurentului decizia motivată la 19 iulie 2021 (f.d. 122).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Casa Națională de Asigurări Sociale s-a conformat prevederilor legale și a depus cererea de recurs nemotivat la 07 iunie 2021 și motivarea recursului la 30 iulie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 13 august 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului Tamazlîcaru Marian copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței. Însă, până în prezent intimatul nu a prezentat referință pe marginea recursului.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de

aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nina Vascan

judecători

Aliona Miron

Victor Burduh